

3.2. Udvidelse af den sikrede personkreds

Det foreslås, at selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller nu får mulighed for at blive sikret efter loven. Det foreslås, at det bliver lovens almindelige regler, der som udgangspunkt kommer til at gælde for de pågældende, der vælger at sikre sig efter loven.

Dette er i overensstemmelse med beslutningsforslag B 131/2001 fra Venstre og Konservative.

Det fremgår af beslutningsforslaget, at formålet er at give de pågældende personer et sikkerhedsnet og at ligestille alle personer på arbejdsmarkedet ved arbejdsskade.

Nogle selvstændige erhvervsdrivende har været i en vildfarelse med hensyn til sikringens omfang, når de har sikret de ansatte, idet de er gået ud fra, at de også selv var sikret efter loven.

Den tidligere frivillige sikring af selvstændige erhvervsdrivende blev opgivet i 1978, især på grund af, at årslønnen, der blev brugt til at beregne invaliditets-erstatningen, var maksimeret på et niveau, der ikke svarede til niveauet for ansatte.

Forslaget indebærer, at selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller kan vælge at blive omfattet af loven. De får hermed en ret til at sikre egen person. Udnytter de denne ret, bliver de berettiget til erstatning og godtgørelse m.v. i tilfælde af skade, på lige fod med ansatte. De selvstændige erhvervsdrivende får også ret til at efterprøve Arbejdsskade-styrelsens afgørelser i Den Sociale Ankestyrelse.

Selvstændige erhvervsdrivende havde efter tidligere lovgivning (indtil 1978) mulighed for at tegne frivillige forsikringer for egen person og for en medhjælpende ægtefælle. Der gjaldt imidlertid en række særegler (især med hensyn til fastsættelse af den årsløn, der lå til grund for beregningen af invaliditetserstatningen og reguleringen heraf) for forsikringerne, der indebar, at de ikke var attraktive for de selvstændige erhvervsdrivende, der i stedet valgte at tegne private ulykkesforsikringer m.v. Adgangen til at tegne frivillige forsikringer for den personkreds bortfaldt derfor i 1978.

Det foreslås at genindføre denne ordning, men at forenkle ordningen og tage udgangspunkt i lovens almindelige regler ved behandlingen af skadesager vedrørende selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller.

3.3. Udvidet adgang til at betale behandlingsudgifter

Som det fremgår af afsnit 2 under de almindelige bemærkninger til lovforslaget, kan der normalt kun betales for behandlingsudgifter *»under sagens be-*

handling«. For at undgå, at skadelidtes ret til at få betalt behandlingsudgifter bliver forringet som følge af de dele af lovforslaget, der indebærer, at sagsbehandlingstiden nedbringes, foreslås det at udvide adgangen til at få betalt behandlingsudgifter, svarende til reglerne i erstatningsansvarsloven.

Forslaget indebærer, at skadelidte fortsat kan få betalt behandlingsudgifter løbende efter regninger *»under sagens behandling«*. Som det nye indebærer forslaget, at Arbejdsskadestyrelsen – når der træffes en samlet afgørelse om erstatning (om anerkendelse, godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne) – også skal tage stilling til skadelidtes fremtidige behandlingsbehov og træffe afgørelse herom.

Det foreslås, at principperne i § 1a i erstatningsansvarsloven – der træder i kraft den 1. juli 2002 – finder anvendelse med de tilpasninger, som forskellene mellem erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven i øvrigt indebærer.

Det vil sige, at fremtidige behandlingsudgifter skal betales med et engangsbeløb på grundlag af et skøn over skadelidtes fremtidige behandlingsbehov. Er der tale om permanente udgifter, udgør engangsbeløbet den årlige udgift ganget med kapitaliseringsfaktoren for erstatning for tab af erhvervsevne.

Det foreslås, at det bliver muligt at træffe selvstændig afgørelse om behandlingsudgifter *»under sagens behandling«*, inden den samlede afgørelse om erstatning m.v. træffes. Reglerne herom vil indgå i de retningslinier, chefen for Arbejdsskadestyrelsen fastsætter efter § 30, stk. 5.

3.4. Øvrige ændringer

Lovforslaget indeholder i § 1, nr. 24, en justering af § 31 om midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne, der er nødvendiggjort på grund af den uklarhed, der er skabt blandt andet ved enkelte domsafgørelser.

Endelig indeholder lovforslaget i § 1, nr. 41, en præcisering af bestemmelsen om, at de ansatte i Arbejdsskadestyrelsen ikke må være ansat i eller tage del i ledelsen af et forsikrings-selskab eller af Arbejdsmarkedets Erhvervsulykkesforsikring.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

4.1. Økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser af at udvide adgangen til dækningen af behandlingsudgifter skønnes at medføre en stigning i udgifterne på 13,0 millioner kr. Udgiften finansieres af forsikringsbidrag, heraf ved-